

drusy, forsiž so tyscha a sazwyfluja, su jeho Nepščekeljo, a nedžerža jeho sa Boha; hewak bychu so woni tejšch trošchtowacž moli.

Za druha Wuezba je, so so tejšch my runje jako Krystus, po nascheho Blische-

ho Vlasy dyrbimy hohrjebracž a sebi je daci žel bydž. Nlascž luby Boh a Bnes sposchcz nam swoju Tladu, so bychmy my woboje wukli, a stymy Bohabojasnymi Ludžimi tudy wšwjatem Szenju, teho Bnes sa Krystusa sa jeho Dobrotu do Wjecz- noszje kwalili, Amen!

Na sydomnatu Nedzelu po swjatej Trojizy.

Poszel, Wotze, stwojho Stoka,
Njebeskeho Ducha sam,
So won twoje swjate Sstowa,
Do Wutrobe kladže nam! Amen!

Nenje Božo! ty sy nam poručit Sabbath sweczicž. Schješ Dnjoto sy ty nam knaschemu Džjetu wostajit, a ton sedmy sy sebi ty wumjenit, so by tebi wije swjato byt. Da rošwucz nas schaf psches twojeho Ducha, kač my jon prawje sweczicž dyrbimy. Njech nasche Ssweczenje neje jene Pharisejske Ssweczenje, ale jene prawe tebi spodobne Ssweczenje! Sposchcz nam ton stotki Wotpo- cžink nascheje Dusche we tebi! Wobaraj we nej temu, kotrej su na teje do nja- zeje, prkwinnej a smugkonnej Božej Sstuzby sadžjemacž chze! Wobarnuj naschu Du- chu, so neby do sjaune Skutki teho Ežjeka, jako do Wobžranstwa, Woprostwa, Racija, cžjelneho Rewanja, nekmanych Žortow, a Starosžjow teho Žiwjenja sawanyta, a tak tu Božu Sstuzbu skomdžita. A so so neby tych Skutkow teje Lubosžje sminyta. Ale so by so ton žoty Džen na tej selenej Luzy Božeho Sstowa pasłwa. Haj, daj nam prawy Łod po tajkej Pastwi, na kotrejž nas twoji Pastyrjo nedželski Džen pasu, so by nam prawje derje skodžita, a so ne bychmy bjechajo kšochczili, a drugeje Pastwy pyttali. A so my so potom prawje najyšli. A je nascha Duscha teho praweho sbožnych cžinjazebo Posnacžja dostata, da sđerž ju ty, moj Žesu, we cžichej Poniznosži, so by so teho neposbjenyta, ale tebi Wopory jeneho ponizneho twšchneho Ducha stajnje pschinefka. Haj niž jeno tu Poniznosž pscheczimo Bohu, ale tejšch tu Poniznosž pscheczimo Blischemu, ptodž ty we nej, so by ju twoje Žonowanje trechito, kiž pola Jakuba 4. Stawi stej: Ton Bnes napscheczimo stej Hoffartnym, ale Poniznym dawa won Tla- du. Sbožni, Poniznosž kiž maju, a su ludzi we Duchu. Ach so by stajnje to dobre Priotsacžje mjeta: Ponizna njech wostanu, Kječow dla so wurudžu! Njech na cžichu Myšl tu ladam, twoju Prandosž Łodna žadam. Sposchcz nam to scho psches twojeho Ducha; kajž sebi to dalje wuprošemy we jnym, Boh daj! wjeršajym a nuternym Wotze naschu, a Kryšchu.

Szenje na sydomnatu Nedzelu po swjatej Trojizy, Luc. 14. v. I--II.

Napoda so, so Žesus pschindže do Łoma jeneho Wocheho tych Pharisejskich na Sabbath, so by Kljeba pojyd, a woni lačacu
(Et) na